

Stary Zamek

Stary Zamek w Żywcu swymi początkami sięga połowy XIV w., wzniesiony z kamienia łamanego, potynkowany. Od pn. - wsch. łączy się z nim czworoboczna wieża zwieńczona pseudogotyckimi krenelażami. Nie tylko ze względu na swój wiek, ale również ze względu na ciekawą historię powiązaną ściśle z wydarzeniami dziejowymi o wymiarze europejskim, zasługuje on na miano światowego dziedzictwa kulturowego. Początki jego powstania okryte są tajemnicą. Pierwszymi, potwierdzonymi w dokumentach właścicielami miasta i zamku, byli Komorowscy herbu Korczak, którzy dzięki swym kontaktom i podróżom włączyli zamek żywiecki w nurt renesansowej sztuki europejskiej. Z ich to inicjatywy - w ramach przebudowy zamku gotyckiego w renesansowy - powstał piękny arkadowy dziedziniec zachowany w swym pierwotnym układzie do dnia dzisiejszego. Wnętrza, które niegdyś urządzone były z przepychem, w zasadzie pozbawione są pierwotnego wystroju, jedynie część sal II-go piętra zachowała polichromię z początku XVIII wieku oraz ślady malowideł renesansowych. Stosunkowo najmniejszym zmianom uległ dziedziniec otoczony z czterech stron trzypiętrowymi galeriami arkadowymi. Arkady, na parterze o kolumnach toskańskich, na pierwszym piętrze o kolumnach jońskich, a na drugim piętrze o słupach żeliwnych zastosowanych w XIX wieku w miejsce pierwotnych drewnianych. W zamku zachowało się kilka portali od gotyckich po barokowe, w tym jeden z datą 1571 r. i łacińskim napisem.